

A FI ÎN POSESIA TUTUROR LUCRURILOR

(Possessing All Things)

6 mai 1962

W.M. Branham

Jeffersonville, Indiana, SUA

**Tradusă de fr. Frank în timpul
predicilor din Krefeld**

Sunt foarte mulțumitor că mă aflu în acest loc. Vă mulțumesc pentru rugăciunile voastre. Ați auzit de accidentul pe care l-am avut. Aceasta dovedește că Satan nu vă poate lua până când a sosit timpul lui Dumnezeu pentru voi. Presupun că mulți dintre voi se întreabă ce s-a întâmplat. Cum știți, ca să mă relaxez mă duc la pescuit, la poligon sau la vânatoare. Sunt mulțumitor și mă bucur când pot face aceste lucruri. Dacă aș juca golf, atunci ar trebui să merg acolo unde femeile sunt pe jumătate goale sau dacă aș juca fotbal atunci ar fi același lucru. De aceea sunt bucuros când pot fi în aer liber la pescuit sau la vânatoare. Eu am îndrăgit mereu această pușcă Weatherby și dacă aș fi spus ceva despre aceasta atunci sigur cineva mi-ar fi cumpărat-o. Dar n-am vrut aceasta fiindcă este foarte scumpă și știu că sunt misionari care n-au încălțăminte. Din acest motiv n-am vrut să cheltui atâția bani pentru o astfel de pușcă. Fratele Art Wilson i-a dat lui Billy o armă model 70 Winchester și domnul Weatherby a spus că el poate adapta această armă și o poate transforma într-o armă cu țeavă dublă. Fratele Rodney Armstrong care vine aici la adunare a luat această pușcă și a trimis-o pentru a fi adaptată, dar modificarea n-a fost făcută bine. Compania Winchester a spus că arma va rezista la 3130 kilograme. Și voi știți ce s-a întâmplat...

Eu am apăsat pe trăgaci, la doar un deget distanță de ochiul meu și la acest impact echivalent cu 3130 kilograme țeava a zburat în față, închizătorul pe aici și pușca s-a dezintegrat în mâna mea. Într-o clipă am văzut doar o flacără de foc și asta a fost tot ce am

știut timp de câteva secunde; m-am gândit: acum sunt terminat, nu mai pot vedea, nici auzi. Fratele Wood s-a dus la țintă ca să vadă dacă am nimerit. Mie mi s-a părut că am fost ridicat în aer. Am încercat să-i atrag atenția. Schije din cartuș au fost proiectate în jurul ochiului meu, direct în jurul osului craniului. Doctorul Adair a putut scoate câteva din ele, dar câteva zile mai târziu, când era în spital, el m-a trimis la un specialist. Aproximativ treizeci de schije din acel cartuș mai erau în jurul ochiului meu; au fost proiectate direct în jurul ochiului meu. Acest bărbat a scris doctorului meu: „Domnul cel bun trebuie să fi fost lângă slujitorul Său. Dacă n-ar fi fost așa atunci el n-ar mai fi avut cap”. Eu nu știu cum s-a putut întâmpla așa ceva. Închizătorul armei a explodat și a zburat până la „Clubul de Conservare a Naturii”, la țarcul căprioarelor iar unele bucați din armă nici n-au mai fost găsite.

Eu voi predica odată despre aceasta dacă este în voia Domnului. Aceasta ne arată că o întoarcere, o pocăință este în regulă, dar s-o țineți mereu în smerenie și să exercitați doar atâta presiune ca să poată rezista. Cel mai bine ar fi să rămână în forma originală de la început, fără modificări.

Acum vor fi spuse unele lucruri, dar din câte știu nu s-a întâmplat nimic. Desigur, o mai simt la ochi și la ureche când microfonul de aici dă un ecou. Specialistul a spus că timpanul nici măcar nu îmi este umflat și de asemenea pot vedea la fel de bine ca întotdeauna. Schije din cartuș au fost proiectate ca un cerc în jurul ochiului și ele vor mai fi acolo un timp. Fratele Roberson mi-a spus: „Nu-ți face nicio grijă. Eu am fost pe front în al Doilea Război Mondial și încă mai am destule schije de felul acesta în corpul meu”. Îmi amintesc de vedenia Domnului. Domnul în bunătatea Lui mi-a spus în acea dimineață: „Nu te teme! Orice vei face, oriunde te vei duce prezența ocrotitoare a lui Isus Hristos, care nu dă greș, va fi cu tine oriunde vei merge”. Satan nu mă poate ucide până când Dumnezeu Își va încheia lucrul Său cu mine. Satan o poate încerca dar nu va avea niciun succes.

Vă mulțumesc că vă rugați pentru mine. Mulți dintre voi m-ați amintit în rugăciuni după ce ați auzit ce mi s-a întâmplat. Fiica mea Rebekah a scris sorei Dauch și i-a spus ce s-a petrecut. Și soția

mea Meda le-a spus unora despre aceasta. O întreagă grupă, chiar un predicator metodist, fratele Brown și rudele lui s-au adunat și s-au rugat toată noaptea pentru mine. Ei au auzit ce mi s-a întâmplat și au spus: „Fratele Branham s-a rugat pentru atâția oameni. Să ne rugăm și noi pentru el”. Aceasta este rugăciunea ascultată de Dumnezeu.

Fratele Crase, este unul din frații noștri pe urmele căruia era Satan. Fratele nostru a trecut cu mașina peste un capac de canal și a trăit lucruri groaznice. Acum el este în spital. A venit fratele Metcalf din New Albany și i-a spus: „Frate Crase, eu nu sunt vrednic să mă rog pentru tine, dar Domnul mi-a pus-o pe inimă”. Și fratele Crase a fost vindecat acolo.

Înțelegeți? Este darul vindecării din Trupul lui Hristos. Un mădular pentru celălalt. Noi ne slujim unii altora. Voi nu sunteți ca niște laici care doar ascultă, nu! Voi vă sunteți mădulare. Urechea mea, ochiul meu și tot ce aparține de trupul meu sunt o unitate. Și dacă un mădular suferă atunci suferă întregul trup. Este o părtășie sfântă, binecuvântată.

Din Scriptură suntem învățați că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce Îl iubesc pe Dumnezeu. Cineva a întrebat: „Cum s-a putut întâmpla așa ceva?”. Înțelegeți? Eu puteam traversa strada și puteam fi ucis. El a mai avut ceva de lucru pentru mine. Rețineți! Scriptura nu poate greși. Toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce Îl iubesc pe Dumnezeu. Dacă îmi cunosc inima mea, pot spune că eu Îl iubesc din toată inima. Și ne aduce mai aproape împreună.

Acum gândiți-vă la aceasta. Toți cei care au auzit ce mi s-a întâmplat nu pot înțelege cum de mai am capul pe umeri. A fost atât de aproape! Eu am ochit și am tras. Pur și simplu arma mi-a explodat în mâini. Cu adevărat totul s-a rupt în bucăți, s-a dezintegrat. Patul puștii a zburat în jur. Voi ar fi trebuit să vedeți cum arăta pușca. Nu mai arată ca o pușcă, ci au mai rămas doar niște bucăți mici din ea, iar mie nu mi s-a întâmplat nimic grav. Slavă Dumnezeului Celui viu!

Eddie mi-a spus că nu trebuie să vin. Ce har uimitor! Ce dulce răsună! El a salvat un netrebnic ca mine. Acum aceasta ne arată că Dumnezeu este cu noi. Dumnezeu este cu noi. Cât de

mulțumitori suntem pentru aceasta! Deja am făcut de cunoscut. Fratele Neville a avut un mesaj deosebit și Billy m-a sunat și mi-a spus: „Tu ar trebui să ascuți mesajul lui”. Eu am avut niște greutate, o bucată mică de metal a intrat sub ochiul meu. Dar totuși m-am gândit să vin în seara aceasta. El a avut deja o adunare mare și vocea lui este răgușită. Din acest motiv mi-am notat unele versete și m-am gândit să vin fiindcă doresc să iau parte la Cina Domnului și să am părtășie împreună cu voi. Așa cum v-am spus, ochiul meu nu vede prea bine, dar nu este ceva grav.

Acum haideți să ne aplecăm capetele pentru rugăciune, în prezența Lui. Doresc să vă rugați pentru mine. Mi-e greu în seara aceasta, cu privirea încetoșată. Ochiul meu este în regulă, dar mi-au pus în el o substanță ca să se dilate. Medicul a spus că într-o săptămână sau în zece zile totul va fi bine. Deci, rugați-vă pentru mine. Aș dori ca cei ce au necazuri deosebite și doresc rugăciune, să exprime aceasta prin ridicarea mâinii lor. Eu văd mâinile voastre, le vede și Dumnezeu. Dumnezeu, răspunde rugăciunilor, în timp ce noi suntem adunați aici înaintea Ta.

Tatăl nostru din ceruri, Tu ai ales ca noi se ne adunăm. Este voia lui Dumnezeu ca noi să ne adunăm, pe măsură ce vedem că ziua se apropie și, în mod regulat, să ne apropiem mai mult de Tine și unii de alții într-o părtășie, prin sângele vărsat al lui Isus Hristos, care face posibil acest lucru.

În această seară noi suntem foarte mulțumitori, Doamne. Niciodată nu am fost mai mulțumitor că pot fi în acest loc, Doamne. Îți sunt atât de recunoscător. Nu găsesc cuvintele ca să-mi exprim mulțumirea că mi-am păstrat vederea și auzul, sunt încă printre cei vii, pe pământ și încă mai pot vesti Evanghelia. Bărbați cu o mare înțelepciune își pun întrebarea: „Cum a putut să supraviețuiască acest om? Este numai mâna lui Dumnezeu”. Atunci îmi plec capul în smerenie, Doamne, văzând minunea care s-a făcut cu mine. Și acum, Tată, eu îmi dedic din nou viața în slujba Ta. Eu niciodată n-am fost mai aproape de moarte ca acum, când s-a întâmplat acest lucru cu acea pușcă. Sunt recunoscător că mai sunt în viață.

Acum mă rog pentru toți acești oameni care și-au ridicat mâinile, având o dorință deosebită. Mulți dintre ei Îți aduc mulțumiri pentru ceea ce ai făcut și cu ei.

În seara aceasta ne-am adunat cu o ocazie deosebită, ca să luăm ceea ce numim Cina sau Cina Domnului. Părtășie înseamnă să vorbim cu cineva. Și asta facem noi acum, Doamne, vorbim cu Domnul nostru, avem părtășie, vorbim cu El și așteptăm răspunsul Său.

Iar acum, Tată, ne rugăm ca Tu să ne vorbești, la rândul Tău, prin Cuvântul scris. Doamne, Te rugăm să pui ceva în inima noastră care să ne facă mai stabili în această călătorie de pelerini și dăruiește-ne un curaj nou. Te rugăm binecuvântează pe scumpul nostru frate, pastorul și slujitorul Tău, pe soția lui și familia lui, pe diaconi, bătrâni, administratori și pe fiecare din adunare. O, Dumnezeule, atrage-ne mai aproape de Tine. Să fie cum a spus poetul, *„Binecuvântată să fie legătura care unește inimile noastre în dragostea creștină. Părtășia inimilor noastre înrudite, este precum cea de Sus”*. O, Doamne, dăruiește-o! Binecuvântează pe toți ceilalți închinători din întreaga lume. Iar acum, Tată, frânge-ne pâinea vieții, în timp ce Te așteptăm. În Numele Lui Isus Hristos, Fiul Tău iubit, o cerem. Amin!

Mulți oameni își notează versetele pe care le citește un predicator. Astăzi după amiază am fost cu fratele și cu sora Wood, am făcut o vizită, am mers să-l vedem pe fratele Gobel Roberson, la expoziția lui. Când ne-am întors, sora Wood mi-a spus ce mesaj minunat a avut păstorul nostru azi dimineață și eu m-am gândit că el este răgușit, la fel și eu sunt răgușit; dar dacă el dorește ca eu să spun ceva, o voi face. Mi-am făcut câteva notițe din care aș dori să vorbesc.

Mai întâi, să deschidem în 2 Cor. 6:7-10. După aceea din Geneza 14:18-19. Din aceste versete biblice luăm contextul.

Prima dată citim din 2 Cor. 6:7-10: *„Prin cuvântul adevărului, prin puterea lui Dumnezeu, prin armele de lovire și de apărare pe care le dă neprihănirea; în slavă și în ocară, în vorbire de rău și în vorbire de bine. Suntem priviți ca niște înșelători, măcar că spunem adevărul; ca niște necunoscuți, măcar că suntem bine*

cunoscute; ca unii care murim, și iată că trăim; ca niște pedepsiți, măcar că nu suntem omorâți; ca niște întristați, și totdeauna suntem veseli; ca niște săraci, și totuși îmbogățim pe mulți; ca neavând nimic, și totuși stăpânind toate lucrurile”.

Din Geneza 14:18-19: „Melhisedec, împăratul Salemului, a adus pâine și vin: el era preot al Dumnezeului Celui Preaînalt. Melhisedec a binecuvântat pe Avram și a zis: „Binecuvântat să fie Avram de Dumnezeul Cel Preaînalt, Ziditorul cerului și al pământului”.

Dacă aș dori să aleg o temă, atunci aceasta ar fi „**A fi în posesia tuturor lucrurilor**”. Cum a fost spus și în Corinteni, deși suntem săraci, totuși suntem în posesia tuturor lucrurilor. Acest lucru mă bucură. În Geneza, noi am citit despre Avraam, cum a întâmpinat el pe acest mare Bărbat, Melhisedec, care era Proprietarul cerului și al pământului, adică al tuturor lucrurilor.

Noi cunoaștem istoria lui Avraam și ce s-a întâmplat. El a fost chemat pentru o datorie anume. A fost chemat afară din țara sa, din Ur, din Haldeea, unde a trăit cu tatăl său și cu poporul său. Acest lucru s-a întâmplat în valea Șinear, probabil un ținut fertil. Avraam nu era cineva deosebit în ochii lumii. Nu era un împărat, nu era un stăpânitor, ci era un bărbat oarecare. S-a căsătorit cu Sara când ea era încă tânără și ea era pe jumătate sora lui. Dumnezeu l-a chemat la vârsta de 75 de ani și a inclus în această chemare și pe soția lui.

Eu cred că dacă un bărbat este chemat la o slujbă de către Dumnezeu, dacă acest bărbat este căsătorit, atunci Dumnezeu include în această chemare și pe soția lui, fiindcă acești doi sunt una. La douăzeci și cinci de ani de la chemarea sa, pe când Avraam vorbea cu Îngerul sub stejar, Dumnezeu putea s-o omoare pe Sara fiindcă ea a râs în sinea ei când Îngerul îi spusese lui Avraam că ea va deveni mamă. Atunci Sara a râs în sinea ei și s-a gândit: „Cum pot eu o femeie atât de bătrână, în vârstă de 90 de ani, să mai am copii? Și bărbatul meu are 100 de ani”. Pântecul ei se uscăse iar trupul ei era ca și mort. Cum putea ea să mai aibă plăcere cu bărbatul ei? Și a râs în sinea ei.

Îngerul era întors cu spatele spre cort și a spus: „De ce a râs Sara?” Dar ea a tăgăduit. Era ca și cum I-ar fi spus lui Dumnezeu în

față că nu are dreptate. În mod normal ea ar fi trebuit să moară, dar Sara nu a putut fi luată fiindcă era o parte din Avraam, era într-un legământ cu Avraam. Îngerul n-o putea lua pe Sara căci ea era o parte din Avraam, fiindcă Sara cu Avraam erau un singur trup.

Este o prefigurare minunată pentru noi, care meritam moartea când am păcătuît, dar Dumnezeu nu a putut să ne omoare fiindcă suntem o parte a lui Hristos. Este har, pentru că noi suntem într-o unitate cu Hristos. Nu este un gând minunat că noi formăm o unitate cu Hristos? De aceea atunci când păcătuim ar trebui să ne recunoaștem păcatele noastre și să le mărturisim repede fiindcă Dumnezeu ne-ar putea lua viața. Dar Sângele vorbește în locul nostru și Dumnezeu nu poate trece peste acest Sânge. Pur și simplu n-o poate face, pentru că există o făgăduință că El n-o va face. El nu-Și poate încălca propria făgăduință. Dumnezeu este legat de făgăduința Lui. Și a promis că oricine crede în sângele acela, va avea viață veșnică și El nu poate încălca acea făgăduință.

Avraam, în ascultare, și-a părăsit casa, țara și s-a despărțit de tot, de poziția lui socială și de tot ce a posedat, ca să se ducă într-o țară străină. Era o prefigurare a Bisericii. Noi suntem chemați să renunțăm la tot ce este în această lume și să-L urmăm pe Hristos.

Vedem că Avraam a mers mai departe ascultător, an după an. A luat cu sine și pe tatăl său care l-a însoțit o parte din drum și apoi a murit. L-a luat și pe nepotul său, pe Lot. Acesta s-a despărțit, dintr-o neînțelegere și a mers să locuiască în Sodoma – totuși, el era o parte a lui Avraam. Dumnezeu a dat lui Avraam țara și tot ce era în ea, el era moștenitorul țării. Dumnezeu i-a zis: „Privește spre est, spre vest, spre sud și spre nord, totul îți aparține ție și seminției tale după tine. Totul este al tău”.

Într-o zi Avraam a avut niște probleme. Lot vroia o viață mai ușoară, bălăcindu-se în păcat. Cât de plăcut și de nevinovat pare păcatul! Vedeți, Lot spunea: „Eu cred în Dumnezeu, eu pot să merg și în Sodoma și este în ordine”. Dar acest lucru nu era în regulă.

Vedeți, când Dumnezeu l-a chemat pe Avraam, El l-a chemat să se separe de tot. Tot astfel trebuie să facem și noi. Dumnezeu ne-a chemat la o despărțire totală de păcat. „Ieșiți din mijlocul lor, nu vă faceți părtași la păcatele lor. Stați departe!” Feriți-vă de orice se pare

rău. Despărțire totală! Stați departe de păcat! Să nu călcați pe un teren unde se petrec lucruri greșite.

Unii spun: „Frate Branham, uneori eu sunt ispitit să fur sau să fumez”. Uneori femeile, îndeosebi cele tinere, spun: „Sunt ispitită să mă îmbrac precum cele din lume, cu haine imorale”. Dacă vi se pare că sunteți ispitiți în astfel lucruri, prin ce credeți că trecem noi care predicăm și trebuie să veghem asupra fiecărei mișcări în slujirea noastră? Ce răspundere mare avem noi! Voi trebuie să răspundeți pentru sufletele voastre, dar noi trebuie să răspundem și pentru fiecare din cei cărora le vorbim. Satan ne urmărește mereu. Femeile spun: „Nu este drăguță această rochie?” Voi știți că este greșit dacă o purtați! În ce-l privește pe un predicator, el poate fi ispitit așa: „Ar trebui să mergi la întâlnirea aceasta. Se spune că adunarea aceea este așa de mare...”. Și totuși tu trebuie să stai și să aștepti să-L auzi pe Dumnezeu spunându-ți să mergi. „Oh, vrei să mergi să vezi pe cutare?” Trebuie să ai grijă. Lucrurile sunt așa de ascunse, Satan este atât de viclean. Noi trebuie să veghem în această direcție.

Avraam trebuia să fie și el foarte, foarte atent. În loc să meargă în Sodoma cu Lot, el s-a despărțit și s-a dus în deșert, a mers pe drumul celor puțini și batjocoriți, ai Domnului. Aceasta ar trebui să fie atitudinea noastră. Mergeți pe drumul pe care merge și poporul lui Dumnezeu, indiferent dacă este greu sau ușor, mergeți pe el. Fiți gata să mergeți oricând, oriunde v-ar chema El.

După aceea a avut loc un război și un împărat a cucerit toate țările, grupurile, semințiile din zonă și a intrat în Sodoma și Gomora, a luat pe împărații acestora și pe Lot, pe soția lui, copiii lui – toți au fost luați împreună cu toate proprietățile lor, din toată țara. Oh, ce lucru îngrozitor! Plata păcatului este moartea. Fără îndoială că Lot și-a dat seama de aceasta, poate umblând legat cu o frânghie sau un lanț în jurul gâtului, ca un sclav. Fetele și soția lui urmau să fie necinstite și probabil urmau să moară. El n-a fost ascultător de o poruncă și poate urma să meargă într-o altă împărăție unde să fie sclav pentru tot restul vieții.

Dar după ce Avraam a aflat că Lot fusese luat prizonier – Lot era o parte din proprietatea lui Avraam – poate că el i-a spus lui Dumnezeu: „Dumnezeule, Tu mi-ai spus că dacă Te ascult și merg în

țara aceasta, Tu mi-o vei da mie. Îmi aparține. Lot este și el o parte din aceasta, mă duc după el”. El și-a strâns slujitorii și i-a înarmat. A plecat și i-a urmărit pe acei oameni până l-a găsit pe acest împărat împreună cu celelalte împărății mai mici. Ce armată numeroasă era! Dar sub conducerea lui Dumnezeu, Marele General, el s-a aruncat asupra lor, i-a măcelărit și l-a adus înapoi pe Lot și celelalte împărății mai mici, în țara lor de baștină.

Ce prefigurare a lui Hristos în Avraam, care a intervenit când dușmanul capturase tot și a eliberat pe cei luați în captivitate! La fel a venit Hristos și ne-a adus înapoi.

Vedem apoi că, pe drumul înapoi, după luptă și biruință, Avraam l-a întâlnit pe Proprietarul cerului și al pământului, Melhisedec, împăratul Salemului, care este Ierusalimul, Împăratul Păcii, Împăratul neprihănirii. Nu avea tată, nu avea mamă, nici început, nici sfârșit al vieții, deci nu era nimeni altcineva decât Cel Atotputernic. Avraam l-a întâlnit pe drumul spre casă, venind de la măcelul împăraților. L-a întâlnit pe Proprietar, pe Acela care deținea toate lucrurile. Ce glorios! Îmi place acest lucru. Avraam era moștenitorul întregii țări, conform făgăduinței, deci el putea să pretindă tot ce era în țară, chiar și țara însăși. Avraam era acela care a primit făgăduința. Noi înțelegem că Avraam era cel mai sărac din țară fiindcă el locuia în pustie; și în acel loc el trăia în pace cu Dumnezeu. Dar Lot era bogat, locuia în oraș și devenise guvernatorul orașului. Ședea la poartă, era judecător, judeca orașul și avea toate bogățiile. Dar Avraam era în deșert, poate era cel mai sărac din toată țara și totuși el era proprietarul de drept al țării și a pretins ceea ce era al lui. Acest lucru îmi place.

Oh, în această seară poate că noi nu suntem bogați în averi pământești, dar noi suntem în posesia tuturor lucrurilor. Biserica posedă toate lucrurile. Cu toate că este săracă, totuși ea este bogată, este în posesia tuturor lucrurilor. Cu ani în urmă noi cântam o cântare: „Tatăl meu este bogat, are multe case și mult pământ, bogăția lumii este în mâinile Lui. El are multe rubine și diamante, argint și aur din belșug, El are bogății de nespus”. Iar noi suntem proprietarii acestor bogății, pentru că suntem copii ai Împăratului. Amin. Copilul întotdeauna este moștenitor, asta o știm.

Avraam putea să se țină de această făgăduință, deși era sărac și poate că turmele lui erau înfometate. Lot luase pământul cel mai bun. Poate că Avraam ducea lipsă de apă, poate în toate zilele soarele dogorea, iar cei care-i păzeau turmele o duceau greu. Totul părea să-i meargă prost lui Avraam, dar totuși, el deținea totul.

Astăzi, credinciosul adevărat este dat afară, este considerat fanatic, „tremurici” sau este numit cu alte nume de batjocură. Și totuși acest credincios este moștenitor al Cerului și al pământului. „*Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul*”. Chiar dacă locuiești într-o baracă sau nu ai destui bani să îți plătești chiria, tu deții totul. Amin. Chiar dacă lucrezi și transpiri pentru câțiva dolari, ca să asiguri un trai decent familiei, să-ți poți încălța și hrăni copiii, totuși ești moștenitor al tuturor lucrurilor. Cei blânzi vor moșteni pământul. Ei îl posedă. Oh, ce-mi place. Posesor al pământului. Cine? Credinciosul. Credinciosul posedă actul de proprietate, prin Isus Hristos, că „va fi proprietarul întregului Univers”. Corect. „Cei blânzi vor moșteni pământul”.

Avraam putea intra în posesia întregii țări și a ceea ce era în ea fiindcă Dumnezeu i-o dăduse. Lot era o parte din acea țară. Avraam era proprietarul de drept al acelei țări. El a zis: „Dumnezeule, Tu mi-ai dat făgăduința că tot ce este în țara aceasta îmi aparține. Acum ruda mea a fost luată împreună cu tot ce avea”. Cu alte cuvinte, dac-am aplica asta în timpul nostru, Biserica ar putea spune: „Doamne Dumnezeule, fratele meu este bolnav de cancer sau de tuberculoză. Eu țin de făgăduință, îmi aparține, este proprietatea mea. Tu mi-ai spus-o așa”. Amin. Asta este. Atunci voi îl puteți urmări pe dușman, pe Diavol și să-l măcelăriți așa cum a făcut-o și Avraam cu împărații și și-a recucerit proprietatea. Amin. Îmi place acest lucru. Împlinirea făgăduinței este pentru cel credincios.

Deși Avraam a avut dreptul la această făgăduință, era făgăduința dată lui, el a trebuit să lupte ca să intre în posesia ei. Amin. Asta este. Chiar dacă credinciosul de astăzi este moștenitorul tuturor lucrurilor, al fiecărei binecuvântări duhovnicești sau trupești și tot ce este mărturisit în Biblie, totuși trebuie să lupte pentru fiecare centimetru din acestea. Dumnezeu a hotărât-o în acest mod.

Întotdeauna a fost așa. Voi trebuie să luptați pentru proprietatea voastră care vă aparține deja. Asta trebuie să facem noi acum.

Voi spuneți: „Frate Branham, eu am nevoie de vindecare”. Făgăduința v-a fost dată vouă și este a voastră. Dacă veți intra vreodată în posesia ei vă spun că nu vă va fi ușor. Va trebui s-o smulgeți de la Satana. Dacă Satana v-a furat sănătatea voi aveți dreptul să-i spuneți: „Dă înapoi. Ia-ți mâna de aici! Eu vin împotriva ta în Numele Domnului, Proprietarul cerului și al pământului, eu sunt moștenitorul Său. Dă înapoi! Mi-ai luat fata și mi-ai însoțit-o cu un băiat stricat. Mi-ai luat băiatul și mi l-ai însoțit cu o fată stricăță. Eu îi pretind. Îmi pretind copiii, îl pretind pe fratele meu, o pretind pe sora mea. Da, Satană, tu i-ai luat din casa lui Dumnezeu, i-ai vrăjit și i-ai scos afară, dar eu vin după ei. Eu îi pretind. Sunt moștenitor al tuturor lucrurilor. Amin. Eu sunt moștenitor, pot să pretind tot ceea ce mi-a promis Dumnezeu”. Amin. Asta este. „Îmi aparține”. Cum intri în posesie? Prin ceva ce faci tu? Nu! Este un dar nemeritat din partea lui Dumnezeu. Satana nu-l mai poate ține dacă vă împotriviți lui cu autoritatea Cuvântului Scripturii și-i spuneți: „Este al meu. Lasă-l jos!” Amin. Glorie. „Satano, dă-i drumul. Tu mi l-ai luat. Dă-l înapoi pentru că este dreptul meu. Dreptul meu este scris chiar aici în Cuvântul absolut care spune *„Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu nu va trece”*. Eu vin împotriva ta cu acest Cuvânt, Isus Hristos a spus că «orice voi cere Tatălui, în Numele Lui, îmi va da». Dacă eu spun acestui munte să se mute, și nu mă îndoiesc în inima mea că ceea ce am spus se va întâmpla, pot să intru în posesia la ceea ce am spus. Dă-i drumul!”. Puneți-l pe fugă! „Dă-i drumul, pentru că eu vin cu autoritatea Scripturii. Eu sunt un credincios”. Ați înțeles? Desigur.

Ce a trebuit să facă mai întâi, Avraam? A trebuit să-și pună credința pe stânca temeliei Cuvântului făgăduit de Dumnezeu. Uitați-vă, el nu avea decât câțiva slujitori, probabil o duzină. Acolo erau probabil câteva mii de oameni înarmați. Oamenii lui nu erau soldați, erau robi, păstori, ciobani. Poate și cuțitele lor erau ruginite. Dar Avraam nu s-a uitat la cuțitul ruginit sau la faptul că nu avea scut. El și-a pus credința în Cuvântul lui Dumnezeu. Asta este! Asta aduce rezultate! „Cum te vei lupta cu ei când vei ajunge acolo?” „Nu este

treaba mea. Treaba mea este să-mi pun credința în ceea ce a spus Dumnezeu. Îmi aparține, mă duc după ceea ce-mi aparține”. Amin. Dacă cei bolnavi înțeleg acest lucru, s-a terminat cu boala lor.

Dacă păcătosul ar putea înțelege că nu mai trebuie să păcătuiască. Este o stare groaznică ca omul să creadă că nu poate să nu păcătuiască. Dar apoi, când îți dai seama că nu mai trebuie să păcătuiești... Pentru cei ce păcătuiesc intenționat, cei ce înjură, îți râd în față, te batjocoresc în toate felurile, aproape că nu mai există nădejde. Dar sunt oameni care fac lucruri greșite în mod constant, însă n-ar vrea să le facă. Cel ce fură dar n-ar vrea să fure, cel ce minte dar n-ar vrea să mintă, păcătosul care n-ar vrea să fie păcătos și n-ar vrea să facă lucrurile pe care le face are șanse, dacă-i permiteți să vadă Adevărul. Luați pentru voi înșivă făgăduința lui Dumnezeu, primiți-o prin credință și împotriviți-vă dușmanului iar el pur și simplu n-o mai poate reține, pentru că vă aparține.

Avraam a zis: „Eu sunt moștenitorul, tot ce este în țară îmi aparține, chiar dacă încă n-o stăpânesc”. Dar oricum îi aparține.

Noi suntem moștenitori ai tuturor lucrurilor. Corect? Așa o spune Biblia. Totul este al nostru, ne aparține, cu toate că încă n-am intrat în posesie. Amin. Oh, glorie. Chiar dacă nu sunt în posesia niciunui centimetru din această țară, totuși toată țara este a mea. Sigur. Totul este al nostru, al Bisericii, al credincioșilor. Mireasa lui Hristos deține fiecare centimetru. Rusia luptă pentru ceva, America pentru altceva, fiecare luptă pentru ceva, apoi ne declară pe noi nebuni. Stați liniștiți, oricum vă aparține. Lăsați-i să se lupte unii cu alții. Nouă ne aparține! Noi suntem cei care vom intra în posesia ei. Oamenii nu o cred, dar situația, totuși, este așa.

Cine s-ar fi gândit că acel bătrân sărac, cu vitele sale slăbănoage, poseda totul? Toată Palestina era a lui. Dar când s-a ajuns la o confruntare, s-a dovedit că Dumnezeu era cu el. Împreună cu acea mână de oameni el a mers la luptă, a luptat, i-a biruit pe toți și și-a luat înapoi proprietatea. Amin. Îmi place acest lucru. De ce? El și-a pus credința pe stânca făgăduinței Cuvântului lui Dumnezeu. De asta este nevoie. El n-a zidit altă temelie, nu s-a dus să se alăture unei organizații sau să primească ceva de felul acesta. El și-a ancorat credința în această făgăduință. Amin. Asta este, pe baza acestei

făgăduințe el a mers la luptă. Pentru el nu mai conta dacă avea sabia ruginită sau neruginită, credința lui era ancorată în făgăduință.

Dacă voi veniți să se facă rugăciune pentru voi, dacă doriți mântuire, dacă doriți vindecare dumnezeiască, indiferent ce ați dori, dacă voi credeți, sunteți moștenitorii fiecărei făgăduințe. Credeți făgăduința, înaintați și spuneți-i Satanei: „Dă-mi-o înapoi, este a mea!” Nu-i permiteți să vă înșele. Rămâneți statornici și el trebuie să dea înapoi. Dumnezeu a spus-o în acest mod și Satana este obligat să asculte – aceasta este autoritatea voastră.

Avraam a stat pe această temelie a Cuvântului promis și a avut un moștenitor. El era moștenitorul, așa că a știut-o. După ce i-a fost confirmată făgăduința, El a avut părtaşie cu Acela care a dat făgăduința. Îmi place acest lucru. Și apoi, vedeți, Avraam nu avusese nicio încercare de felul acesta mai înainte. El a crezut acea făgăduință și pe baza acesteia știa că totul este al lui, totuși niciodată n-a fost pus în situația de a lupta cu o armată. El nu știa nimic despre asta. El nu era un soldat, era un fermier. El nu putea face nimic, pentru că nu era un om războinic. Cei din jurul lui nu erau soldați, ci fermieri. Singurul lucru pe care l-a putut face el a fost pur și simplu să creadă făgăduința lui Dumnezeu și să meargă după ce era al lui. Când Avraam a văzut acest lucru, a constatat că Dumnezeu Își ține făgăduința. Amin.

Dacă voi încă n-ați primit Duhul Sfânt și nu ați avut o astfel de trăire și dacă această dorință este în inimile voastre, atunci rămâneți în rugăciune și exprimați-o. Este viața veșnică, iar voi sunteți moștenitorii ei. Rămâneți chiar acolo, priviți-l pe Satana în ochi și spuneți-i: „Tu ești hoțul, tu ești hoțul. Tu ești acela care ne-ai jefuit. Eu vin împotriva ta ca să iau în posesie toate binecuvântările pentru care a murit Hristos! Dă-mi-le înapoi. Dă-te deoparte din calea mea!” Atunci Duhul Sfânt va veni peste voi. Atunci se va întâmpla ceva. Dumnezeu a dovedit că-Și ține Cuvântul.

Ce se întâmplă după ce vedeți că se confirmă Cuvântul pentru voi, că sunteți mântuiți, că ați primit Duhul Sfânt? Avraam obținuse biruința și se întorcea înapoi. El plecase cu credința în Cuvânt, că putea să aducă înapoi ceea ce a pierdut. Iată-l întorcându-se biruitor. Același lucru îl puteți face și voi. Dacă nu aveți încă viața veșnică,

cereți-o de la Dumnezeu. Mărturisiți-vă păcatele, credeți în Fiul lui Dumnezeu, acceptați botezul Duhului Sfânt și spuneți: „Dumnezeule, eu sunt aici ca să-l primesc”. Dumnezeu l-a pregătit pentru voi. Primiți-l! Atunci vă întoarceți înapoi biruitori. Atunci îi iubiți pe toți. Amin. Toată ura cea veche, toată invidia, toată răutatea, toate conflictele au luat sfârșit. Atunci iubiți pe fiecare. Oh, pur și simplu vă simțiți extraordinar, cântați, strigați, Îl lăudați pe Dumnezeu – indiferent de ce-ar spune cineva despre voi. Sigur, sunteți biruitori.

Cine a ieșit apoi să-l întâlnească? Melhisedec. Melhisedec a venit să-l întâlnească pe Avraam după ce i-a fost dovedit Cuvântul Lui. Melhisedec i-a dat Cuvântul. Avraam și-a bazat credința pe Cuvânt, a obținut biruința, apoi s-a întors și a avut părtășie cu El. Amin. La fel o veți trăi și voi. Cuvântul Său vă va deveni nou, odată ce ați primit botezul Duhului Sfânt.

Oh, voi spuneți „Eu nu pot să văd aceste lucruri. Eu nu cred în strigare. Eu nu cred în vorbirea în limbi. Nu cred în vindecarea divină”. Aceasta arată că voi nu ați avut niciodată biruința. Așa este. Dar atunci când aveți biruința, o aveți. Atunci puteți înainta strigând.

În trecut mă gândeam că este ceva deosebit dacă cineva dansează în Duhul, dar apoi am văzut originalul și imitația. Eu am văzut oameni care, cu adevărat, au dansat în Duh și niciunul din ei nu s-a comportat indecent. Lucrul acesta s-a făcut în rânduială, chiar și păcătoșii au fugit în față și au fost mântuiți când au văzut ce se petrece. Eu mă întrebam ce este. Apoi am aflat că era biruința.

David a jucat din răspuțeri înaintea Domnului, când chivotul a fost readus la locul său de odihnă. Amin. Când David a văzut că se întoarce Cuvântul la locul Său – atunci era scris pe table de piatră – el s-a bucurat și a dansat în Duhul. De ce? El a văzut Cuvântul întors la locul său. Amin.

Acum nu este necesar un amestec teologic din seminar, ci avem nevoie ca la amvon să fie un predicator de modă veche, trimis de Dumnezeu, cu Cuvântul și Dumnezeu să-l dovedească.

Atunci David a spus: „Slavă lui Dumnezeu, asta este”. Și juca întruna. Soția lui, fiind fiica împăratului a fost puțin deranjată. Ea a privit pe fereastră și l-a disprețuit. Dar Dumnezeu a privit din cer și a

zis: „David, tu ești un bărbat după inima Mea”. De ce? El își pierduse toată mândria, s-a lepădat de tot. El era căsătorit cu fiica unui împărat, dar pentru el asta n-a mai contat atunci. El a știut că s-a întâlnit cu Proprietarul cerului și al pământului, iar acum Cuvântul Domnului se reîntorcea în mijlocul lor și David era așa de bucuros încât a jucat de bucurie.

Maria, sora lui Moise, a luat tamburina și a mers jucând de partea cealaltă a râului. După ce a trecut Marea Roșie și i-a văzut pe dușmani înecați, ea a dansat în Duhul și a cântat biruința. După ce și-a văzut înecați dușmanii care au chinuit-o, ea a putut dansa în Duhul, dând cinste lui Dumnezeu. Înțelegeți? Abia după ce lupta este câștigată și vine biruința, se coboară slava lui Dumnezeu.

Noi vedem că după ce făgăduința a fost dovedită, Avraam a avut părtașie. Melhisedec a venit să-l binecuvânteze pe Avraam și a spus: „Binecuvântat să fie Avraam de Dumnezeuul cerului și al pământului”.

Este făgăduința dată credincioșilor. Voi ziceți: „Ce are aceasta de-a face cu noi?” Toate făgăduințele ne aparțin: viața veșnică, dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, roadele Duhului, vindecarea dumnezeiască, multe lucruri ne aparțin nouă, sunt proprietatea noastră. Vă aparțin, dar nu puteți intra în posesia lor până când n-ați luptat ca să vă fie restituite. Vă aparțin. Tot ce se vede, fiecare lucru vremelnic sau viitor, îmi aparține. Dumnezeu mi le-a dat prin Hristos. Și lucrurile nevăzute îmi aparțin. Amin. Ceea ce puteți vedea, cum ar fi vindecarea divină și așa mai departe, sunt bune, vă aparțin, le apreciem; dar și cele nevăzute sunt ale voastre.

Știința poate să examineze: „Să vedem, să-l luăm pe acest om. Ziceți că a fost vindecat, aduceți-l să-l analizăm. Să vedem ce s-a întâmplat. Ziceți c-ați avut o tumoare, domnule?”. „Da, chiar aici”. „Ia să vedem noi dacă nu cumva s-a retras în interior și, de fapt, n-a dispărut. Ziceți c-ați fost orb și acum vedeți? Să privim lucrurile din punct de vedere științific”.

Ei ar putea să examineze, dar eu sunt moștenitor și al acestor lucruri vizibile. De asemenea suntem moștenitori și ai lucrurilor pe care nu le putem vedea, pe care știința nu le poate explica. Amin. Eu

sunt moștenitor al lucrurilor nevăzute. Amin. Eu sunt moștenitor al lucrurilor care pot fi văzute și al celor ce nu se pot vedea. De fapt eu sunt și moștenitor al acestui pământ, iar voi la fel. Fiecare credincios este un moștenitor al cerului și al pământului. Amin. Al tuturor lucrurilor. Credeți voi aceasta?

Voi spuneți: „Frate Branham, cum este cu cele nevăzute? De unde știi? Totul îmi aparține? Cerul îmi aparține?” Mă bucur că îmi aparține, Dumnezeu a spus-o și așa este. „De unde știi că este acolo, dacă nu l-ai văzut niciodată?” Știu că este acolo fiindcă Dumnezeu a spus-o. „De unde știi că ești moștenitor, dacă nu l-ai văzut?” Eu cred Cuvântul Său. Amin. Eu sunt moștenitor, voi sunteți împreună moștenitori cu mine, noi toți suntem moștenitori împreună prin Hristos Isus.

Ați observat că în 1 Corinteni, Pavel a spus că noi stăpânim chiar și asupra morții. Da, moartea trebuie să ni se supună. Amin. Slavă lui Dumnezeu!

Eu am uitat de explozia acelei puști. Puteam fi ucis, dar nu sosise încă timpul. Dumnezeu încă n-o hotărâse. Satana poate veni cât de aproape vrea, dar nu vă poate lua. Amin. Glorie! Datoria mea a fost plătită cu mult timp în urmă, iar aceasta am aflat-o când am crezut în Isus Hristos, Domnul meu. Acum moartea ascultă ce spunem noi. Amin.

Așa a spus-o Pavel aici, în Corinteni, că noi suntem în posesia tuturor lucrurilor. „Moarte, noi stăpânim asupra ta!” Pavel a putut spune: „Oh, moarte, unde-ți este boldul? Arată-mi cu ce mă poți speria”. Moartea a spus: „Te voi pune în mormânt și vei putrezi”. El a zis: „Oh, mulțumiri lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos”. Da, domnule. Eu stăpânesc moartea, iadul și mormântul, pentru că El le-a biruit pe toate pentru noi. Noi suntem în posesia lor.

Iosua și Caleb au adus dovada din acea țară care le fusese făgăduită, dar pe care încă n-o văzuseră. Iosua și Caleb au adus dovada că există o astfel de țară. Ei au avut făgăduința. Dumnezeu le-a dat făgăduința, ei au venit până în apropierea țării, dar n-o văzuseră niciodată, iar Iosua și Caleb au intrat în ea și au adus această dovadă din țara făgăduită, că această țară este bună și plină

de miere și de lapte. Amin. Ce a fost acest lucru? Ei urmau să intre în posesia țării lor. Aveau făgăduința, erau pe drumul spre ea, erau aproape de Iordan, iar Iosua l-a trecut și a adus dovada că era o țară bună.

Ceea ce a făcut Iosua pentru copiii lui Israel – Iosua înseamnă „salvator” – a făcut și Isus pentru biserică. El a murit, dar El a biruit moartea, Locuința morților și mormântul. El a înviat cu dovada, botezul Duhului Sfânt, că există o țară dincolo de râu. Amin. El S-a întors și ne-a adus o dovadă. Ce face asta, frate Branham? Te face să nu mai minți, să nu mai furi, să nu mai bei, să nu mai înjuri, să nu mai ai o viață imorală. Totul încetează și tu devii o făptură nouă. Eu, care odată eram mort în păcat și fărădelegi, trăiesc, dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește viața Lui în mine. Eu sunt o făptură nouă în Hristos Isus, amin, moștenitor al făgăduinței. Aleluia. Țara este a noastră. De unde știi? Iosua al nostru a înviat din morți și El a adus dovada, Duhul Sfânt. Noi Îl avem. Amin! Glorie! Noi suntem moștenitori ai Împăratului. Oh, un copil al Împăratului, moștenitor al tuturor lucrurilor. Așa o spune Biblia. Același Dumnezeu care a dat Israelului făgăduința țării promise, același Dumnezeu ne-a dăruit viața veșnică și ne-a dat Duhul Sfânt. Hristos trăiește, El a înviat, El este în mijlocul nostru și noi ne-am predat Lui. Amin.

Eu stăteam acolo la poligon și atunci Satana m-ar fi putut ucide, dar Dumnezeu nu i-a permis s-o facă. Amin. De multe ori a venit împotriva mea, dar a plecat cu mâinile goale. Amin. Este o făgăduință dată de Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu conține făgăduințele lui Dumnezeu. Credeți-le, pentru că noi suntem moștenitori.

Eu sunt moștenitor al vindecării divine. Sunt moștenitor al bucuriei, am dreptul să fiu fericit. Am dreptul să fiu bucurios pentru că sunt moștenitor al bucuriei. Eu sunt un moștenitor al bucuriei, al păcii, al vieții veșnice. Eu sunt moștenitor al Duhului Sfânt. Amin. Sunt moștenitor al fiecărei dovezi a Duhului Sfânt. Eu sunt un moștenitor al autorității lui Dumnezeu. Amin. „Cine te-a făcut moștenitor?” Nu eu. El m-a făcut. Fiecare dintre noi este un moștenitor al acelorași lucruri.

Un moștenitor al scaunului de domnie. „*Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie*”. Amin. Amin, moștenitor al tuturor lucrurilor. În curând totul va fi sub picioarele noastre: moartea, mormântul, iadul, păcatul – totul va fi sub picioarele noastre. Sunteți moștenitori. Voi sunteți morți și viața voastră este ascunsă în Dumnezeu prin Isus Hristos și voi ați înviat din nou împreună cu Hristos la viața veșnică și sunteți transpuși în locurile cerești în Hristos Isus. Oh, cât de minunat este acest lucru! Numiți-ne cum doriți. Dacă vreți, numiți-ne nebuni, dar noi suntem moștenitori. Ce moștenim? Totul! „Ești moștenitor al bisericii lui Branham?” Nu, noi suntem moștenitori ai tuturor lucrurilor: văzute, prezente, viitoare – totul ne aparține.

El a înviat în dimineața Paștelui, a triumfat peste moarte, iad și peste Diavol și El a spus: „Așteptați până voi trimite peste voi făgăduința Tatălui”. El îi unge pe ai Săi. Iar Petru, slujitorul Său uns, a spus: „*Făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru*”. Făgăduința mai este valabilă. Isus ne-a dovedit-o, prin învierea Lui. Amin.

Noi suntem pe acest câmp de luptă, între viață și moarte. Voi ziceți: „Eu sunt un păcătos, frate Branham”. Nu trebuie să fii. Ești păcătos pentru că așa vrei tu. Nu trebuie să fii. Datoria este deja plătită.

„Frate Branham, eu aș vrea să am bucurie”. Voi o puteți avea. Nu-i permiteți lui Satana să vă fure privilegiile pentru care a murit Hristos. Noi suntem moștenitori ai acestora. Toate lucrurile pentru care a murit El îmi aparțin mie și vă aparțin și vouă. Noi suntem copiii Lui, noi suntem moștenitori ai tuturor lucrurilor pentru care a murit El.

Dacă voi veniți pe acest teren de luptă și auziți că se spune: „Nu există un botez cu Duhul Sfânt”, eu vă spun că mie nu-mi poate povesti cineva așa ceva. Eu sunt un moștenitor al acestuia, eu am trăit-o. Spuneți: „Eu vin pentru a revendica aceasta!” Înaintați în direcția asta. Chiar dacă sunteți niște păcătoși, veniți la Domnul. Voi trebuie să vă ridicați și să veniți la Domnul, dacă n-o faceți atunci

veți rămâne acolo unde sunteți. Spuneți: „Doamne, nu voi înceta să mă rog până ce Tu nu-mi vei da Duhul Sfânt. Sunt gata să aduc în ordine tot ce-mi spui să aduc în ordine”. Și dacă Satana vi se pune în drum porunciți-i: „Satană, dă-te la o parte din drumul meu!”.

Noi suntem moștenitori ai tuturor lucrurilor. Moștenitori ai vieții veșnice, moștenitori ai vindecării dumnezeiești.

„Moștenitor al mântuirii, răscumpărat de Dumnezeu / Născut din Duhul Său, spălat în Sângele Său / Aceasta este cântarea mea / Îl laud pe Mântuitorul meu toată ziua. / O ascultare desăvârșită, totul este în odihnă / Eu sunt bucuros și binecuvântat în Mântuitorul meu / Veghind și așteptând, privind în sus / Umplut cu bunătatea și dragostea Lui”. Aleluia. Aceasta este cântarea mea. Mântuirea ne aparține. Ce este mântuirea? Ceva ce vă este dăruit. Este un dar. Eu sunt moștenitor al mântuirii. Mântuire pentru sufletul meu, pentru trupul meu, pentru îngrijorările mele, pentru tot. Dumnezeu m-a făcut moștenitor al tuturor lucrurilor prin Isus Hristos. El a murit și prin învierea Lui a adus dovada, turnând Duhul Lui peste noi. Oh, ce lucru minunat! Glorie.

Acum, voi mergeți acolo și faceți precum Avraam, mergeți cu făgăduința care v-a fost dată. „Dumnezeule, Tu mi-ai spus că îmi aparține. Eu cred făgăduința Ta. Vin înaintea Ta pe baza Cuvântului Tău în care mi-ai făgăduit aceasta și mi-ai spus: *„Cereți și veți primi. Căutați și veți găsi. Bateți și vi se va deschide”*. Iată-mă, Doamne. Eu sunt aici. Eu bat, caut, cer. Trebuie să-L primesc”. Asta este. Dacă voi luați acest Cuvânt și vă bazați pe el atunci se întâmplă ceva.

Dacă Satana vă spune „Este scris”, atunci voi vă împotriviți și-i spuneți „De asemenea, este scris”. Atunci el trebuie să se retragă. Cum puteți birui? Ați putea birui prin voi înșivă? Nu. Cineva a mers înaintea voastră și a biruit pentru voi: Hristos. Voi sunteți moștenitorii Lui, moștenitori ai acestei făgăduințe. Apoi voi vă încredeți în făgăduința Lui. Înțelegeți?

Voi ziceți: „Frate Branham, ești tu vrednic?” Nu. „Crezi că este vrednic cineva?” Nu. „Crezi că episcopul este vrednic?” Nu. „Este vrednic vreun om?” Nu. „Păi atunci, cum?” Voi sunteți moștenitori! Dacă ai fi fost bețivul cel mai mare din lume și dacă

tatăl tău ți-ar fi lăsat un milion de dolari, fie că îi meriți sau nu, tu ești moștenitorul lor. Fie că meriți sau nu, tot ceea ce ți-a lăsat el ca moștenire, îți aparține.

Eu am fost un păcătos, dar sunt un moștenitor. Nu am fost bun, dar tot sunt moștenitor. Eu ar fi trebuit să mor, să merg în iad, dar sunt un moștenitor și am primit viața veșnică. „De unde știi că ai primit-o?” Am simțit-o trăind în mine. Duhul Sfânt a adus-o. Isus a înviat din morți și voi ați trecut de la moarte la viață. El a confirmat aceasta și voi ați devenit o făptură nouă în Isus Hristos. Voi sunteți moștenitori. Acum sunteți pe drumul biruinței. Împărații, vrăjmașii sunt învinși, nimicivi. Maria a cântat după ce s-a descoperit biruința lui Dumnezeu asupra tuturor dușmanilor. Toate cele vechi sunt moarte, îngropate în marea uitării și numele noastre sunt scrise în cartea Lui, pecetluită în El și am primit un nume nou. Noi Îi aparținem Lui pentru totdeauna. Da. Amin. Atunci, noi suntem moștenitori ai tuturor lucrurilor.

Ce i-a spus Dumnezeu lui Avraam? „Țara aceasta îți aparține. Privește la est, nord, vest și sud, totul îți aparține. Tu ești într-o țară străină, dar eu te voi face moștenitor al acestei țări. Ți-o voi da ție și urmașilor tăi după tine, pentru vecie”.

Singurul lucru pe care trebuia să-l facă Avraam, era să-și pună credința în acea făgăduință și să pornească. Atunci când sosește momentul critic luați Cuvântul făgăduinței și porniți. Dumnezeu se va lupta pentru voi și îi va nimici pe vrăjmașii voștri.

Iar acum Avraam se întorcea biruitor, totul se încheiase. Frate, acum el putea striga. Eu îl aud strigând și laudând pe Domnul! Iată-l pe Avraam! Și Cine a ieșit să-l întâmpine? Melhisedec, Împăratul Salemului. Priviți ce au făcut ei. După ce s-a terminat lupta, au putut să stea jos, luând pâine și vin. Împăratul a adus pâine și vin. Când s-a întâmplat aceasta? După ce s-a încheiat lupta, după ce biruința a fost descoperită, atunci ei au putut să stea jos și să ia cina împreună, să vorbească unul cu altul și să mănânce cina. Dumnezeu dorește ca ai Lui copii să facă același lucru în seara aceasta.

„Atunci care este situația cu tine, frate Branham? Care este situația cu biserica căreia-i vorbești?” Noi suntem sămânța

împăratească a lui Avraam, prin făgăduință. Prin Hristos Isus am devenit sămânța lui Avraam și suntem moștenitori împreună cu El, conform făgăduinței. Avraam a fost un moștenitor și la fel sunteți și voi. Cum a venit aceasta? Prin sămânța împăratească a lui Avraam, care a fost Hristos Isus, voi sunteți împreună moștenitori. Avraam a primit un fiu, ca înviat din morți. Iar noi am primit un Fiu pe care ni L-a trimis Dumnezeu. El a venit și a plătit pedeapsa păcatelor noastre și, prin moartea Lui, noi am devenit moștenitori. Toată răutatea Satanei este în urma noastră. Slavă lui Dumnezeu! Am învins!

Câți dintre voi au învins deja în această seară? Să văd mâinile voastre. „Prin harul lui Dumnezeu, eu am învins”. Slavă lui Dumnezeu. Știți ce cred că ar trebui să facem noi acum? Haideți să avem un serviciu de consacrare, să ne dedicăm din nou viețile noastre lui Dumnezeu. Câți doresc să o facă? Oh, eu n-am ridicat doar o mână, eu le-am ridicat pe amândouă și am ridicat și inima. Eu doresc să mă rededic Lui și viața mea să vorbească pentru Hristos. Vreau să fac voia Lui, voia mea să rămână în urmă, și facă-se doar voia Lui în viața mea. Eu doresc să fiu biruitor. Eu știu că Evanghelia este predicată astăzi cu aceeași putere cu care a fost predicată odată. Încă mai sunt denominații și organizații cu dogme făcute de oameni, dar Dumnezeu va conduce lucrurile în așa fel ca, Cuvântul Său, care este mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri, să pregătească și să lumineze această cale.

Acum să ne ridicăm în picioare și să ne rededicăm Domnului. Fiecare în felul său, să ne dedicăm Domnului. Să ne ridicăm, cu toții, mâinile spre Dumnezeu.

Tatăl nostru ceresc, în seara aceasta ne dedicăm Ție, știind că Tu cunoști totul. Știm că suntem moștenitori ai tuturor lucrurilor. Tu ai făgăduit-o astfel, Doamne Isuse și noi o credem. Noi nu suntem în stare s-o facem, decât dacă ne dedicăm Ție și ne punem credința noastră în făgăduința Ta. Tu ai spus în Biblie „Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viața veșnică și nu va veni la judecată, ci a trecut de la moarte la viață; *cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi*” Aceasta este făgăduința Ta. Așa ai spus Tu și așa o credem noi.

Și, Doamne Dumnezeule, mișcă Duhul Tău Sfânt peste noi. Oh, Dumnezeule toarnă! O, Doamne toarnă Duhul Tău în noi! Oh, Duhul Dumnezeului Celui Viu! Primește-ne, Doamne! În Numele lui Hristos, primește-ne. Curăță-mă, modelează-mă, formează-mă în chipul Fiului lui Dumnezeu. Eu Îți predau fiecare suflet de aici, împreună cu al meu. Modelează-ne și fă-ne să uităm căile noastre vechi, păcătoase și să știm că, atâta timp cât ne punem credința în Cuvântul Tău făgăduit, ne vei purta din biruință în biruință. Tu ai promis acest lucru.

Satana nu ar putea să ne facă rău, Doamne. El ar putea să facă tot ce poate, dar de viața noastră nu se poate atinge. Când i-ai permis să se arunce asupra lui Iov, Tu i-ai spus „Nu-i lua viața”. N-a putut s-o facă pentru că făgăduința Ta mai era cu Iov și este și astăzi cu noi.

Dumnezeule, Tu ești același Dumnezeu și astăzi. Tu îi păzești pe ai Tăi. Noi știm că acesta este adevărul și ne dedicăm Ție din nou. Noi ne recunoaștem aceste păcate și Te rugăm spală sufletele noastre păcătoase, Doamne Isuse Hristoase, primește-ne. Arată-ne unde suntem greșiți ca să putem lua Cina Domnului în chip vrednic și Tu, Dumnezeule, ai părtășie cu noi, în inimile noastre. Noi ne pocăim de aceasta, în smerenie. Cu umilință, îmi pun toate păcatele mele pe altar, Doamne.

Iată-mă, Doamne, fă cu mine ce dorești Tu! Acesta este strigătul acestei biserici, Doamne: „Fă cu noi ceea ce știi Tu că trebuie”. Eu pot să vorbesc doar pentru mine, Doamne, dar eu cred că și acești oameni cred același lucru în inimile lor. Fă cu noi ceea ce știi Tu că trebuie. Noi credem. Noi suntem moștenitori atâta timp cât rămânem în Hristos Isus.

Vindecă bolnavii din mijlocul nostru, fă totul bine. Dacă în seara aceasta este vreun trup bolnav atinge-l, vindecă-l! Dacă este vreun suflet bolnav, să fie vindecat chiar acum. Genunchii slăbănogiți și mâinile slăbite să se întărească, să se ridice și să rămânem statornici. Căile strâmbe să devină drepte. Să fie pregătită o cale în pustie pentru Dumnezeuul nostru.

Doamne, strigătul răsună și acum în pustie: ce este strâmb să fie îndreptat pentru Domnul nostru. Să fie smulsă orice rădăcină de amărăciune denominațională. Să smulgem fiecare rădăcină de

amărăciune, de răutate, de pizmă, de conflict, pentru ca adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu să poată curge ca niște râuri de bucurie. Dăruiește-o, Doamne. Noi ne predăm Ție acum, înainte de a lua Cina Domnului. În Numele Lui Isus Hristos. Amin!

Sora Spencer dorește o rugăciune pentru trupul ei. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră Spencer.

Tată ceresc, această femeie sfințită vine la Tine. Tu vezi cât este de necăjită. Ea este o fiică a lui Avraam care are nevoie acum de vindecare, ca atunci în ziua de sabat. O, Doamne, noi suntem aici, la fel și mulți din prietenii ei. Noi venim la Tine și Te rugăm să-i dăruiești har. Ea este pe calea către Cer. Doamne, fă-o ca o mărturie. Noi Te rugăm s-o binecuvântezi. Tu ai vegheat asupra mea atunci când pușca a explodat. Iubite Domn, Tu ai murit pe dealul Golgotei, Tu ai făcut totul. Credința noastră este ancorată în Tine. Eu îmi pun mâinile peste această femeie scumpă și osândesc acest nod de sub limba ei – acesta să plece și ea să fie vindecată. În Numele lui Isus Hristos. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze. Mulțumesc soră Spencer. Se va întâmpla. Să nu te îndoiești deloc.

„Credința mea privește spre Tine, / Mântuitor Divin / Ascultă-mă când mă rog / Ia-mi toate păcatele / Nu mă mai lăsa vreodată să rătăcesc de la Tine”. Ascultați, cântați acum împreună cu mine. *„Când merg prin labirintul întunecat al vieții / Și necazul mă înconjoară / Fii Tu Călăuza mea / Transformă întunericul în zi / Șterge lacrimile / Lasă-mă ca din această zi / Să fiu al Tău pe de-a-ntregul”.*

Doriți voi cu adevărat, din adâncul inimilor voastre, ca din această zi să-I aparțineți Lui în totalitate? Dumnezeu o știe. Haideți să mai cântăm o dată ultima parte.

Acum să ne rugăm, cu toții, împreună. Mare Păstor al turmei, Tu ne-ai învățat să ne rugăm așa: *„Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-se Numele Tău; vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi; și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșelilor noștri; călăuzește-ne în așa fel încât să nu cădem în ispită, și scapă-ne de rău. Căci a Ta este Împărăția și puterea și slava în veci. Amin!”*

Puteți lua loc. Se cere rugăciune pentru copilul sorei Shepherd. El este bolnav, are febră și sigur este virusul care bânuie acum. Haideți să ne smerim acum, înainte de a lua cina și să ne rugăm pentru copil.

Doamne Isuse, nu știu câți ani are acel copilaș, dar el este al unuia dintre credincioșii noștri de aici. Doamne, este copilul fraților noștri, al sorei și fratelui Shepherd, un mic giuvaer pe care Tu li l-ai dat, Doamne. Ne rugăm ca Tu să-l binecuvântezi, să-l păzești și să-i dăruiești vindecarea. După acest mesaj, noi pretindem aceasta, pentru slava lui Dumnezeu, conform Cuvântului Său. În Numele lui Isus Hristos, boala să elibereze copilul. Și copilul să-și primească vindecarea, spre slava lui Dumnezeu. A fost pronunțat și așa se va întâmpla. Amin! Credeți voi?

Dacă ne încredem și nu ne îndoim niciodată, cu siguranță El ne va conduce. Aduceți-vă poverile la Domnul și lăsați-le acolo. Asta este tot ce trebuie să faceți. Dacă trupul vostru este încovoiat de durere și sănătatea vă este afectată, rugați-vă și El vă va asculta din cer. El vă va dăruia salvarea, eliberarea și vindecarea. Aduceți-vă poverile la Domnul și lăsați-le acolo.

Oh, nu este El minunat? Acum, după mărturisirea păcatelor noastre, să credem că toate sunt aruncate în marea uitării. „*Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele*”. Acestea sunt în marea sângelui lui Isus Hristos, nu vor mai fi amintite vreodată. Câte dintre voi, femeile, știu ce este înălbitorul? Toate. Să zicem că am avea o vană plină de înălbitor și ați picura acolo o picătură de cerneală – păcatele voastre. Uitați-vă după cerneală, dac-o mai puteți vedea. Când acea picătură a atins înălbitorul, a dispărut instantaneu, nu mai este. A dispărut pe vecie. Însăși cerneala a devenit înălbitor. Același efect are sângele lui Isus Hristos asupra fiecărui păcat mărturisit. S-a terminat pur și simplu cu el. Nu mai poate fi amintit împotriva voastră.

[O soră din adunare mărturisește că tocmai a fost vindecată – n.t.] Cineva mă strigă, undeva. Slavă Domnului. El trăiește! Mulțumim Domnului. O, Dumnezeule, Te laudăm pentru bunătatea Ta. Domnul a atins un suflet smerit. El este Marele Preot ce poate fi atins de neputințele noastre.

Amintiți-vă, fiecare cuvânt este o ancoră sigură. Fie ca credința voastră să fie ancorată în El. Pur și simplu credeți-l, nu vă lăsați clătinați, primiți și rămâneți acolo. Eul vostru să moară împreună cu gândurile voastre și spuneți: „Doamne, nu ceea ce gândesc eu, ci Cuvântul Tău contează”. Ca și Abel, muriți față de gândurile voastre. Satana încearcă să complice lucrurile, „Oh, știți, asta a fost pentru alte vremuri”. Așa spun necredincioșii. Dar pentru noi care credem este ceva prețios astăzi. Pentru noi Domnul este o Piatră scumpă, Piatra din capul unghiului. Oh, cine atinge această Piatră este vindecat! Asta-i tot. Amin.

Nu suntem noi recunoscători Domnului? Sunt așa de bucuros că Domnul este Dumnezeu. Amin. Sunt așa de bucuros că El este un Tată iubitor, plin de milă, care Își ține Cuvântul, Legământul pe care nu-l uită niciodată. El Își ține Cuvântul. Trebuie s-o facă, El este Dumnezeu. El este izvorul adevărului. Nu poate fi altceva decât adevăr curat, tot timpul. Fiecare Cuvânt spus de El este infailibil. Și acesta este Cuvântul Său. Și, o Dumnezeule, fie ca credința mea să fie ancorată în acest Cuvânt ca să devină așa de infailibilă ca și Cuvântul care este infailibil, pentru ca lucrurile scrise și făgăduite în Cuvânt să se întâmple în mod infailibil. Amin.

Curăță-mă, Doamne. Încearcă-mă, curăță-mă, vindecă-mă, păzește-mă, binecuvântează-mă, îndură-Te de mine, este rugăciunea mea către Dumnezeu. Amin.

Acum voi citi din 1 Cor. 11:23-33:

„Căci am primit de la Domnul ce v-am învățat; și anume că, Domnul Isus, în noaptea în care a fost vândut, a luat o pâine. Și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o și a zis: «Luați, mâncați; acesta este trupul Meu care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.» Tot astfel, după Cină, a luat paharul și a zis: «Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, ori de câte ori veți bea din el.» Pentru că, ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El. De aceea, oricine mănâncă pâinea aceasta sau bea paharul Domnului în chip nevrednic, va fi vinovat de trupul și sângele Domnului. Fiecare să se cerceteze, dar, pe sine însuși, și așa să mănânce din

pâinea aceasta și să bea din paharul acesta. Căci cine mănâncă și bea își mănâncă și bea osânda lui însuși, dacă nu deosebește trupul Domnului. Din pricina aceasta sunt între voi mulți neputincioși și bolnavi, și nu puțini dorm. Dacă ne-am judeca singuri, n-am fi judecați. Dar, când suntem judecați, suntem pedepsiți de Domnul, ca să nu fim osândiți odată cu lumea. Astfel, frații mei, când vă adunați să mâncați, așteptați-vă unii pe alții”.

Dați-mi voie să spun următoarele. Isus ne-a dat această poruncă înainte de moartea Sa, știind că avea să moară. Ucenicii încă se mai întrebau despre ce le vorbește. Dar El a spus: *„Acest pahar este noul legământ în sângele Meu. Să faceți lucrul acesta ori de câte ori mâncați și beți din el, vestind moartea Mea până voi veni Eu”.* Oh, ce cuvinte scumpe!

Fără îndoială că ucenicii s-au întreat, „Ce vrea să spună prin «a vesti moartea Lui»? Cum putem face aceasta?” Pentru ei era o taină, nu și pentru El. El este Dumnezeu. El a știut ce trebuie să facă. Astfel, El a spus „Când vă strângeți împreună ca să mâncați...” „Cel ce mănâncă și bea în chip nevrednic”, adică vine aici și se dă drept creștin, ia trupul Domnului, apoi merge și trăiește cum vrea el, tăgăduindu-L pe Hristos și puterea Lui, acela Îl necinstește pe Dumnezeu. Îl necinstești pe Hristos, așa că aduceți osândă asupra voastră. Dar dacă cu tot ce este în voi încercați să trăiți corect și să arătați că sunteți creștini, că-L iubiți pe Isus Hristos, atunci este de datoria voastră s-o faceți.

Cred că, în evanghelia după Ioan, capitolul 6, Isus a spus, *„Oricine mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu, are viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi”.* Nu este minunată această făgăduință? *„Eu îl voi învia”.* V-ați gândit vreodată pentru ce sunteți aici? Pentru ce mergeți la școală, copilașilor? Pentru ce muncești tu, tată? Ce te determină, mamă, să te trezești de dimineață și să pregătești copiii pentru școală, să-i speli pe față, să pregătești masa, și așa mai departe? Iar în ziua următoare este la fel. Pentru ce o faceți? Pentru ce te trudești, tată? Vii seara, ești obosit și unul dintre copii se îmbolnăvește, iar tu te lupți în rugăciune și el se vindecă; apoi iar o iei de la capăt. Și în fiecare duminică îi speli pe față și-i duci la biserică. De fapt despre ce este vorba? Asta să fie tot? N-ar fi

groaznic s-o faci numai pentru că așa trebuie? Voi vă cercetați și știți că într-o zi trebuie să plecați de aici.

Oh! Frate, este un timp de cercetare, este o ocazie! Este ocazia de a accepta Aceasta. Spuneți-mi ce-o poate înlocui. Spuneți-mi ce ar fi mai bun. Poți fi regele pământului, poți fi Hrusciiov sau Kennedy, sau cine vrei tu: tot vei muri. Nu știi când, în ce minut! Dar aici, când moartea lovește, tu ai viața veșnică și nu poți muri, și garanția aceasta o ai de la Dumnezeuul întregii creații, Proprietarul Cerurilor și al pământului care a spus „Eu îl voi învia în ziua de pe urmă”.

Ajută necredinței mele, Dumnezeule. Uplete sufletul meu, Dumnezeule, curăță-mă, umple-mă, însărcinează-mă, trimite-mă. Lasă ca eul propriu să moară și să trăiesc pentru a vesti Evanghelia pretutindeni. Lasă-mă să merg la fiecare colț de stradă, să predic Cuvântul, să semăn sămânța și să adun recolta; ajută-mă să cred Cuvântul curat, neamestecat al lui Dumnezeu ca un creștin adevărat.

Acum vom lua Cina Domnului în Numele lui Isus Hristos. Aveți părtășie cu Dumnezeu. Părtășia nu este pâinea, nu este vinul, părtășia înseamnă să vorbești cu Dumnezeu. Ce luăm noi este un simbol că credem în moartea Lui, în trupul Său străpuns, în îngroparea Lui, în învierea Lui, noi credem în prezența Duhului Sfânt. Și credem că El ne-a dat viața veșnică și noi nu putem muri, noi am trecut din moarte la viață. Și dacă într-o zi vom fi despărțiți unii de alții aici, vom învia iarăși la înviere, împreună, uniți pentru totdeauna cu Hristos Isus. Amin. Noi ne-am mărturisit păcatele și mărturisim că credem în jertfa Lui. Credința noastră este ancorată în această jertfă și noi vestim moartea Lui până va veni El.

Isus a spus: „*Luați, mâncați; acesta este trupul Meu care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea*”.

Tatăl nostru ceresc, noi ne-am mărturisit păcatele, ascultând de Cuvântul Tău și am mărturisit că nu suntem vrednici și ne încredem doar în meritele Fiului lui Dumnezeu. Noi suntem făpturi nevrednice. Doamne, iartă-ne tot ce am făcut. Iar acum, prin credință, venim la masa Domnului. Iar acum, când această pâine urmează să reprezinte trupul Domnului nostru, mă rog, Tată s-o sfințești, în acest scop. Fie ca toți aceia care iau parte din ea, să aibă

viața veșnică în sufletul lor. Și fie ca toți aceia care o iau, să se vindece în trupul lor și să trăiască atât cât le-ai rânduit Tu. Și fie ca ei să Te slujească toate zilele vieții lor, și să fie înviați în ziua de pe urmă, la înviere, ca să fie strânși laolaltă cu semințiile pământului, care sunt răscumpărate prin Sângele lui Hristos. Dăruiește-o, Doamne, ne rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Biblia spune: „*Tot astfel, după Cină, a luat paharul și a zis: «Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, ori de câte ori veți bea din el»*”.

Tată ceresc, ne rugăm să sfințești acest vin, rodul viței, care reprezintă sângele lui Isus Hristos care a fost vărsat pentru noi pe Golgota. Prin acest sânge avem iertarea păcatelor noastre, prin credința în lucrarea isprăvită de Isus Hristos. Iartă-ne toată necredința, Doamne, dă-ne credință și înțelegere și fă-ne slujitorii Tăi, Doamne, ca să Te putem sluji toate zilele noastre. Fii cu noi, Tată, unește-ne acum când suntem împreună în jurul acestei mese și binecuvântează-ne în această părtășie plăcută cu Tine. Lucrează mai departe în inimile noastre și îngăduie ca toate acestea să se întâmple pentru scopul hotărât de Tine. Ne rugăm în Numele lui Isus Hristos. Amin.